

ма бързи потоци и ручей, които увеличаватъ водитѣ ѝ; подъ Одринъ лѣвъ притокъ на Марица е рѣка *Еркене*, която извира отъ Странджа-планина и прави голѣми наводнения, минава прѣзъ гр. Узунъ-кюпрю, дѣто се намира дълъгъ античенъ мостъ, който заедно съ града прѣдставя чудно красива панорама.

Отъ Родопитѣ Марица приема: *Ели-дере*, която тече прѣзъ хубавата Чепинска котловина, минава прѣзъ тѣсенъ, но живописенъ проломъ, навлиза въ Пловдивското поле и при гр. Татаръ-Пазарджикъ се влива въ Марица; *Стара-рѣка*, извира отъ Баташкака планина и минава прѣзъ гр. Пещера. *Кричимъ* (долното ѝ течение е извѣстно съ името Вжча); *Дерменъ-дере*; *Чая* (Станимашка рѣка), и *Олу-дере*.

Край Марица върви желѣзенъ пѣтъ, който иде отъ София — Пловдивъ за Цариградъ и Дедеагачъ. Тя би могла да стане плавателна, особено отъ Одринъ до устието си, ако се оправи и изкопае малко.

На рѣка Марица има много градове и села ала два иматъ голѣмо значение: *Пловдивъ*, който на три хълма горделиво се издига и има твърдѣ чудно положение. Отъ всички страни околгледътъ е живописенъ: свѣтло-сиви скалисти стѣни се издигатъ надъ зелена равнина, слънцето се отражава въ прозорцитѣ на бѣлитѣ кѣщи върху скалитѣ, а полето се простира на широко. Погледътъ се спира само отъ хоризонта, прѣграденъ отъ сини планини. Вазовъ сравнява Пловдивъ съ три бѣли камили, които почиватъ на широко поле. Пловдивъ постоянно слуша шума и пѣсенъта на Марица.

Ето достигае до *Одринъ*, залостенъ въ извивъ